

Bao Giờ Làm Được Bài Thơ Vậy

"*K*hi về núi đứng trông theo
con sông nước cạn bên đèo khói mây
đỉnh cao chiều gió ngang mây
lên đên sương phủ vòm cây nhớ rừng
mắt buồn giọt nhỏ rừng rưng
mưa bay xuống thấp lưng chừng lũng sâu
cỏ xanh màu lá hoa sầu
đá xanh màu nhớ đêm sâu ngút ngàn..."

Bao giờ làm được bài thơ vậy? Tôi nhớ thương em thuở núi rừng! Tóc gió gió bay là tóc gió, đèo sương Ngọn Mực nắng rừng rưng!

Đèo sương đèo sương đèo pha sương! Miếu thờ Ông Cọp tàn cây hương. Đốt thêm cây nữa nhìn nhang khói...Ồi khói xanh dờn lũng nước non!

Đứng nhìn xa xa hồ Đa Nhim. Màu xanh của nước màu như em, áo xanh trời ẹ xanh như ngọc, môi nụ hoa hồng trắng rất duyên!

Mình xuống Dran sang Thạnh Mỹ, qua Fyan rồi qua Philnôm, em ơi xưa đất đây người Thượng, nay họ đâu rồi giữa đại dương?

Họ cũng bỏ đi như gió bỏ bao nhiêu lá rừng rơi hay sao? Em nghe không chớ, Prenn khóc? Không con sông nào không nghẹn ngào...

Mình đi xa hơn, lên Lang Biang. Mình đi xa hơn lên Damrong. Cheoreo Phú Bổn...mình đi tiếp...Ngọc Lĩnh em à, đây Kontum...

Em oi em ơi trời PhanRang! Ôi anh muốn vớt bóng mây Chàm đem lên Krongpha ngồi khóc suốt như sương trên đèo sương không tan...

Bao giờ làm được bài thơ vậy như Kim Tuấn chàng thi nhân xưa...như áo dài em eo có gió như trắng Càbeu mây đong đưa?

Trần Văn Lê